

Nr 13.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § och 8 § 3 mom. förordningen den 18 maj 1934 (nr 168) angående postverkets ansvarighet för försändelser och medel, som mottagits till postbefordran, m. m.

I en den 30 januari 1953 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 38, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag,

dels föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 4 § och 8 § 3 mom. förordningen den 18 maj 1934 (nr 168) angående postverkets ansvarighet för försändelser och medel, som mottagits till postbefordran;

dels ock anhållit om riksdagens yttrande över vid propositionen fogat förslag till kungörelse om ändrad lydelse av 3 § kungörelsen den 9 maj 1947 (nr 175) angående postverkets ensamrätt till brevbefordran m. m.

Beträffande propositionens huvudsakliga innehåll må här anmärkas följande.

Med hänsyn till den sedan år 1934 inträdda förändringen av penningvärdet föreslås att maximibeloppet för ersättning till avsändare av oassurerat postpaket, som gått förlorat eller vars innehåll helt eller delvis förkommit eller skadats, höjes från 100 till 200 kronor.

För att minska föreliggande svårigheter för postverket att arkivera den växande mängden av betalningshandlingar, som verket måste förvara i avvaktan på eventuella anspråk på medel, vilka icke blivit i behörig ordning redovisade, föreslås viss avkortning av tiden för verkets ansvarighet för postänvisnings-, postförskotts-, inkasserings- och postgiromedel.

I anledning av framställning från mejerihåll förordas slutligen att postmonopolkungörelsen ändras på sådant sätt, att avräkningscheckar och vissa skrivna meddelanden må utan hinder av bestämmelserna i nämnda kungörelse kunna befordras i slutna försändelser mellan mejeriföreningarna och deras medlemmar i samband med transport av mjölkflaskor för föreningarnas räkning.

Rörande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 2—5).

Beträffande *motiveringen* för de i propositionen framlagda förslagen tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Ändring i förordningen angående postverkets ansvarighet för försändelser och medel, som mottagits till postbefordran, s. 6—9.

Ändring i kungörelsen angående postverkets ensamrätt till brevbefordran m. m., s. 9—12.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot förevarande proposition nr 38, får hemställa,

A) att riksdagen måtte antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändrad lydelse av 4 § och 8 § 3 mom. förordningen den 18 maj 1934 (nr 168) angående postverkets ansvarighet för försändelser och medel, som mottagits till postbefordran; samt

B) att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen icke har något att erinra mot det vid propositionen fogade förslaget till kungörelse om ändrad lydelse av 3 § kungörelsen den 9 maj 1947 (nr 175) angående postverkets ensamrätt till brevbefordran m. m.

Stockholm den 19 februari 1953.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Heüman, Franzon, Gustaf Elofsson, Spetz, Velander, Söderquist, Damström, Snygg, Rune Johansson och Patrick Nilsson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Orgård, Sundström, Hagberg i Malmö, Sjölin, Olofsson, Jonsson i Skedsbygd, Brandt och Anderson i Sundsvall.